

93. DUHÂ SÛRESİ

Mekke döneminin başlarında, Fecr sûresinden sonra indirilmiştir. Adını, birinci ayetinde geçen “sabahın aydınlığı, kuşluk vakti” anlamına gelen “ed-Duhâ” kelimesinden almıştır. 11 ayettir.

Fecr sûresinden sonra bir süre vahiy kesilmişti. İman ile küfrün mücâdele ettiği bir dönemde, gücünü Allah’tan alan Peygamber için vahyin kesilmesi, onun yapayalnız kalması demektir. Öte yandan, bunu fırsat bilerek “Rabb’i Muhammed’i terk etti!” diyen inkârcıların şamataları, onun üzüntüsünü bir kat daha artırıyordu. Peygamber, işlediği bir kusur sebebiyle Rabb’inin onu cezalandırdığını düşünerek üzüntülü bir hâlde beklerken, hem ona Rabb’inin hoşnutluğunu ve ikramlarını bildirerek yüreğine su serpen, hem de kıyâmete kadar gelecek müminleri dünya ve âhiret nîmetleriyle müjdeleyen mübarek Duhâ sûresi nazil oldu:

Rahman ve Rahim olan Allah’ın Adıyla!

Beni yoktan var edip üstün yeteneklerle donatan ve kulluk göreviyle yeryüzüne göderen sonsuz şefkat ve merhamet sahibi yüce Rabb'imnin adıyla, O'nun verdiği güç ve yetkiye dayanarak ve yalnızca O'nun adına okuyor, söylüyorum:

Ey inanan insan; ey kâfirlerin sıkıntıları karşısında zaman zaman yılgınlığa kapılıp Rabb'inin rahmetinden ümit kesecek duruma gelen Müslüman! Tüm gücünü toparlayarak yeniden ayağa kalk; Rabb'inin şu muhteşem lütuf ve nîmetleri şâhittir ki, O kendi yolunda mücâdele eden fedâkâr kullarını asla sahipsiz, yardımsız bırakmayacaktır:

1. Müminlere ıslıl ıslıl, apaydınlık bir geleceği müjdeleyen sabahın aydınlığına;

2. Ve vahiiden yüz çeviren inkârcıların, bir kâbus gibi insanlığın başına sardığı, fakat Kur'an'ın gündeme gelmesiyle birlikte her geçen gün karanlığı biraz daha azalarak durulmaya yüz tutan geceye andolsun ki;

3. Rabb'in seni terk etmedi, ey Muhammed ve sana **darılmadı da!** Zaten hiçbir zaman darılmamıştı; tam aksine, seni dâimâ en büyük nîmetleriyle el üstünde tutmuştu.

4. Öyleyse, asla ümitsizliğe, yılgınlığa kapılma; çünkü **senin için** her **sonraki** aşama, dâimâ bir **öncekinden daha iyi olacaktır.** Sen günden güne, hâlden hâle, ileriye doğru dâimâ hayır mertebelerini aşarak yükselecek ve sonuçta, âhiret hayatında en büyük saâdete nâil olacaksın.

5. Böylece, Rabb'in sana özlediğin o mutlu günleri **bahşedecek ve sen de O'nun** sınırsız lütuf ve ikramıyla **hoşnut kalacaksın.** Bunun ispatı olarak, geçmişine dönüp bir baksana:

6. Rabb'in seni, daha dünyaya gözlerini açmadan babasını, altı yaşındayken de annesini kaybetmiş çaresiz **bir yetim olarak bulup da,** güçlü ve şefkatli kollara emânet ederek **bağrına basmadı mı?**

7. Seni kitaptan, imandan haberi olmayan (42.

Şura: 52) **yol bilmez** bir kişi olarak **bulup da**, Kur'an'la tanıştıırıp **doğru yola iletmedi mi?**

8. Seni ihtiyaç içinde bulup da, gerek helâl kazanç imkânları sağlayarak, gerekse gönlünü zenginleştirerek, başkaların a **muhtaç olmaktan kurtarmadı mı?**

9. Öyleyse, ey yetim Peygamb e r ; **sakın incitme yetimi!**

10. Ve asla azarlama, herhangi bir konuda senden soru sorup bilgi isteyeniy ya da yardım **isteyeni!** Ona yardım elini uzat, eğer gücün yetmiyorsa, tatlı bir üslû pla özür dile, fakat hiçbir zaman onu kapından kovma!

11. Ve inanan kullarımı ilâhî ikram ve lütuflarla müjdeleyerek, **Rabb'inin** şimdiki ve gelecekte vaadettiği **nîmetlerini** —özellikle de Kur'an nîmetini— onlara **anlat!**

“Allahu Ekber; bu ne büyük bir nîmet, bu ne büyük bir iltifat, ya Rab!”